

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

ע"ר 15186-12-20 ש' נ' ש.ס.

תיק חיצוני: 5095231119

בפני כבוד השופט בן שלו

א.ש. ת"ז XXXXX
ע"י ב"כ עו"ד תמיר בוקובזה

מערער

נגד

מ.ש. ת"ז XXXXX

משיבה

פסק דין

הערעור שבפני הוגש תחילה על החלטות כב' רשמת ההוצל"פ מיום 22.11.2020 שניתנו בקשר עם חישוב החוב בתיק ההוצל"פ שניהלה המשיבה כנגד המערער ; זאת בגין החלטת מזונות זמניים שניתנה בתובענת מזונות שהגישה המשיבה כנגד המערער (תלה"מ 19-04-10779). כפי שאראה, בעת בירור הערעור צומצמו טענות המערער באופן משמעותי, לאור החלטות מאוחרות של כב' רשמת ההוצל"פ ותיק ההוצאה לפועל סגור עתה.

רקע כללי ותיחום המחלוקת

1. הצדדים מוכרים לי היטב מהליכים אחרים, בין היתר מן התיק האמור (תלה"מ 10779-04-19).

2. החוב בתיק ההוצל"פ כפי הנראה מתבסס על החלטת מזונות זמניים מיום 21.7.2019, שניתנה באותה תובענה, הגם שהמערער לא צירף החלטה זו להודעת הערעור מטעמו (להלן: "**החלטת המזונות הזמניים**").

3. בעקבות בקשות רבות ושונות שהגיש המערער לתיק ההוצל"פ נושא הערעור שלפני, בסופו של יום נתנה כב' רשמת ההוצל"פ **החלטה מאוחרת** להחלטה נושא הערעור כמו גם החלטות נוספות שלאורן הפחיתה את החוב בתיק, **ולבסוף הורתה על סגירתו ואף חייבה את המשיבה בתשלום הוצאותיו בסך כולל של 4,000 ₪** (להלן: "**ההחלטה המאוחרת**"; ראו הודעת המערער מיום 20.4.2021 וצרופותיה).

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

ע"ר 15186-12-20 ש' נ' ש.ס.

תיק חיצוני: 5095231119

4. משקיבלה כב' רשמת ההוצל"פ למעשה את מרבית טענותיו של המערער בשל מרבית רכיבי החוב שהיה בתיק ההוצל"פ, עומד עתה המערער על מספר טענות נקודתיות בלבד, המתמצות לשיטתו בסך של כ- 3,300 ₪ (כעולה מהודעתו הכתובה מיום 15.7.21). כן עומד המערער על מלוא הוצאותיו בערעור זה, חרף פסיקת ההוצאות לטובתו בתיק ההוצל"פ, המסתכמות לשיטתו בכ- 7,500 ₪.

5. היום קיימתי דיון בערעור.

6. הסוגיות שנותרו לשיטת המערער במחלוקת, כפי שפירט בדיון, הן אלה:

- א. דחיית טענת המערער לפיה יש לקזז את מענק הקורונה שקיבלה המשיבה מסכום המזונות בתיק (סעיפים 26-29 להודעת הערעור וראו בעמ' 2-1 לפרוטוקול הדיון מהיום).
- ב. הגדלת חוב בסך 150 ₪ בגין רופא ריאות פרטי, שלשיטת המערער אושרה הגדלתו שלא כדין הואיל וניתן היה לערוך הבדיקה באופן ציבורי.
- ג. הגדלת חוב בגין טיפולי קלינאית תקשורת לאחד מילדי הצדדים שאושרה חרף הצהרת המשיבה, לדבריו, כי היא זכאית להחזר מקופת החולים.
- ד. הוצאותיו הנטענות בגין הערעור שבכותרת וכן טענותיו ביחס למשמעות של אי דיווח תקבולים על ידי המשיבה במועד (הגם שככלל, כב' רשמת ההוצל"פ קיבלה טענות אלה ונדרשה למשמעותן הדיונית בהחלטותיה המאוחרות).

בשולי הדברים יוער, כי משמעותן הכספית של הטענות דלעיל אף איננה מגיעה כדי השיעור שציין המערער בהודעתו הכתובה. כפי הנראה מתייחס המערער גם לטענה נוספת, שלא הובהרה די הצורך לא בדיון ולא בהודעת הערעור, ולפיה בהחלטה נפרדת מיום 22.11.20, ולאחר שהליך על אי דיווח תקבולים במועד ודרש לחייב המשיבה בהוצאות, קיבלה כב' רשמת ההוצל"פ את הסברה המשיבה באשר לאופן שבו שייכה תקבולים מאת המערער המתייחסים לחיובי חודש אוגוסט 2020 ולא מצאה לחייבה בהוצאות. למען הזהירות אתייחס לכך גם להלן.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

ע"ר 15186-12-20 ש' נ' ש.ס.

תיק חיצוני: 5095231119

7. המשיבה, שאיננה מיוצגת, עותרת לדחות את הערעור, מהטענות שפירטה במעמד הדיון (עמודים 4-7 לפרוטוקול).
המשיבה מלינה כנגד עצם ההחלטות המאוחרות שהורו על סגירת התיק (ואשר אינן נושא לערעור שלפני) ; על כך שמצבה הכלכלי אינו מאפשר לה להיות מיוצגת ; וטוענת ביחס לטיפול ולצרכים הרבים של ילדי הצדדים הקטינים.

המשיבה נסמכת על החלטת כב' הרשמת ביחס למענק הקורונה שדחתה את עמדתו של החייב.

המשיבה מדגישה את הצורך הרפואי לקחת את הבן לרופא ריאות ומלינה כנגד השחרתה בהודעת הערעור לפיה, לכאורה, "חטפה" את הבן לרופא. המשיבה מדגישה את מצבו הרפואי של הילד, חולה אסטמה שהצריך את האמור.

ביחס לקלינאות התקשורת – טוענת המשיבה, כי לאחר שהתברר לה שביחס לבן ר', ניתנה המלצה בדבר שילובו בקלינאות תקשורת היא ביקשה הגדלת חוב בסך 400 ₪ בגין כך ; זאת בגין טיפולים ששילבה בהם את הקטין עד אשר הודיעו לה מקופת החולים, כי יותר לא תהא זכאית להחזר.

8. להשלמת התמונה יצוין, כי כפי שהתברר בדיון, אין למעשה מחלוקת שהמערער כלל לא צירף להודעת הערעור את ההחלטה הספציפית של כב' הרשמת שבמסגרתה נימקה את דחיית טענתו לקיזוז מענק הקורונה מדמי המזונות.

דיון והכרעה:

9. משצומצם הערעור בעקבות ההחלטה המאוחרת של כב' הרשמת לסוגיות שפורטו לעיל, הגעתי לכלל מסקנה, שיש לדחות את טענות המערער שנותרו לדיון ואפרט טעמי להלן.

מענק הקורונה

10. ביחס לסוגיית מענק הקורונה, די בכך שהמערער כלל לא צירף את החלטת כב' הרשמת נושא הערעור (שכן סעיף 4ג' להחלטה מיום 22.11.2020 של כב' הרשמת שצורף הבהיר מפורשות

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

ע"ר 15186-12-20 ש' נ' ש.ס.

תיק חיצוני: 5095231119

שטעמיי דחיית טענות המערער פורטו בהחלטה נפרדת), כדי להוביל לדחייתה של טענה זו ולו
על הסף.

11. אולם גם לגופה ובשים לב לכך שכפי שעלה בדיון אין למעשה מחלוקת על כך שעמדת החייב
לקיזוז מענק הקורונה אכן נדחתה בהחלטה מנומקת הנשענת על גדרי סמכותו של רשם
ההוצל"פ (ראו גם סעיף 29 להודעת הערעור), אין יסוד לטענות המערער בהקשר זה.

עיון בהחלטת המזונות הזמניים מיום 21.7.2019, מבהיר כי לא ניתנה כל החלטה גורפת
המתירה קיזוז של קצבאות ומענקי מוסד לביטוח לאומי כנגד החיוב במזונות וכי ההתייחסות
היחידה לתקבולים מהמוסד לביטוח לאומי, הייתה אך ורק בסעיף 9.ח' להחלטת המזונות
הזמניים, שלפיה הורה בית המשפט שקצבת הילדים (והיא בלבד) **תתווסף** לחיוב המזונות.

הלכה ידועה היא, שסמכותו של רשם ההוצל"פ היא סמכות מנהלית – ביצועית באופייה וכי
רשם ההוצל"פ איננו מוסמך לצקת תוכן שיפוטי שלא נפסק בהחלטה השיפוטית המבוצעת
[השוו: ע"ר (ב"ש) 73938-11-20 פלוני נ' אלמונית (מצוי במאגרים המשפטיים ; 9.6.21)].

מטעמים אלה, ומשלא ניתנה כל החלטה שיפוטית אופרטיבית המתירה קיזוז מענק הקורונה,
לא נפל כל פגם בדחיית טענות המערער בהקשר זה.

סוגיית המומחה ברפואת ריאות

12. ביחס להגדלת החוב בגין רופא הריאות – להזכירנו, הגדלת חוב בסך 150 ₪ - מדובר בהגדלת
חוב המתייחסת לביקור אצל רופא ריאות מיום 15.5.2019 כמפורט בטופס טבלת ההוצאות
שהגישה המשיבה בלשכת ההוצל"פ.

כעולה מקבלה שצורפה באסופה גדולה מאוד בת עשרות עמודי אסמכתאות שצירף המערער
ללא כל סדר קונקרטי, מדובר בתשלום עבור ייעוץ רפואי שסיפק מומחה לרפואת ריאות
לילדים, ד"ר ש.ח., בסך 150 ₪, מיום 15.5.2019.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

ע"ר 15186-12-20 ש' נ' ש.ס.

תיק חיצוני: 5095231119

13. בהודעת הערעור טען המערער, כפי שטען לפני כב' רשמת ההוצל"פ, כי מדובר בתשלום לרופא פרטי שבוצע תוך שהמשיבה "חטפה" את הקטינים לצפון הארץ וכי מאחר שיכולה הייתה לפנות לרופא קופת חולים, עליה לשאת בתשלום לבדה.

בהחלטה נושא הערעור מצאה הרשמת לדחות את טענותיו של המערער תוך שהיא מקבלת את טענות הזוכה, שפורטו בסעיף 3א' להחלטה.

לא מצאתי שנפל כל פגם בהחלטת רשמת ההוצל"פ שנשענה על הבהרות המשיבה (סעיף 4ד' להחלטת כב' הרשמת).

המשיבה טענה בפני כב' הרשמת בדבר מצבו הרפואי של הקטין ואף הבהירה את הזיקה של הביקור אצל הרופא הספציפי לשירותי הרפואה הציבורית, מה שהסביר את העלות הנמוכה של אותו ביקור.

הסבר זה אף מתיישב היטב עם הקבלה שעל אודותיה נסמכה המשיבה בהגדלת החוב ואשר צורפה כאמור להודעת הערעור שעל גביה נכתבו הפרטים הבאים **"ייעוץ רפואי כללית מושלם"** (שם ; הדגשה לא במקור).

14. יש בכך כדי להתיישב היטב עם טענות המשיבה שעל בסיסן התקבלה החלטת הרשמת ולפיכך, גם בעניין זה, החלטת כב' הרשמת סבירה היא וטענות המערער נדחות.

15. בשולי הדברים, אעיר, שטוב היה עושה המערער לו היה מנסח טיעוניו במתינות ובמיוחד מקום בו עסקינן במחלוקות על רקע כספי, לא היה כל מקום לנסח את טענותיו בהקשר זה באופן הבוטה לפרקים שבה נוסחו.

הגדלות החוב בגין קלינאות תקשורת

16. בעניין זה, בפני כב' רשמת ההוצל"פ טען המערער כי אין עליו לשאת בתשלום הואיל והמשיבה פנתה לקלינאית תקשורת פרטית על דעת עצמה (סעיף 2ה' להחלטת כב' הרשמת ולעניין זה אבהיר כי המערער לא צירף את כלל **בקשותיו** השונות בלשכת ההוצל"פ).

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

ע"ר 15186-12-20 ש' נ' ש.ס.

תיק חיצוני: 5095231119

1 אלא שבהודעת הערעור ביכר להעלות טענה שלא ראיתי שעל אודותיה הוא נסמך בהודעת
2 הערעור, והיא כי המשיבה הודיעה לו שיש החזר מלא של עלות הטיפול ולפיכך, כלשונו, מדובר
3 בניסיון "לעשקו" (סעיף 35 להודעת הערעור).
4

5 17. מעבר לכך שלכאורה מדובר בהרחבת חזית המחלוקת, שכן עתה נטען לתשלום ביתר ולכאורה
6 לעשיית עושר ולא במשפט ורק מטעם זה היה מקום לדחות את הטענה, הרי שגם בטיעוניה
7 לפני נתנה המשיבה מענה מספק לסוגיה זו, אשר מתכתב עם טענותיה בפני כב' הרשמת (ראו
8 סעיף ד' להחלטה נושא הערעור כמו גם דברי המשיבה בדיון לפני בעמ' 6 ו-7 לפרוטוקול).
9

10 טעמיה של המשיבה בהקשר זה, היו שלמעשה חדלה מהטיפול בקלינאית תקשורת לאחר
11 שכבר הגישה בקשה להגדלת החוב בגין הטיפולים שכבר בוצעו, עת הגיעה לכלל מסקנה
12 שבהעדר סיוע והשתתפות של האב, לא תוכל להמשיך לממן את הטיפול.
13

14 לא מצאתי פגם בהחלטת הרשמת שהעדיפה את הסבריה של המשיבה בהקשר זה. במיוחד
15 מקום וככל שסבר המערער שמדובר במעשה רמיה מצד המשיבה, דבר לא מנע ממנו לבקש
16 ולקבל נתונים מקופת החולים בנוגע לכל החוזרים והטיפולים להם לכאורה זכה הבן בגין
17 קלינאות תקשורת ולהוכיח טענותיו כדבעי.
18

19 לעניין זה, יוזכר כי הנטל הראשוני לפי סעיף 19 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967,
20 מוטל תמיד על החייב ומקום בו עסקינן בטיפולים הרפואיים של בנו על ידי שירותי הרפואה
21 הציבוריים או החוזרים בגינם ככל ששולמו, דבר לא מנע ממנו לכאורה להוכיח טענותיו אלה
22 בראיות עצמאיות ולו לאחר פנייה לקופת החולים.
23

24 בנסיבות אלה, גם לעניין זה, לא נפל כל פגם בהחלטת הרשמת.
25

הגדלות החוב בחודש אוגוסט 2020

26
27 18. להבנתי, עיקר טענות המערער בהקשר זה – ככל שעדיין עומד עליהן – הוא להתנהלותה
28 הכללית של המשיבה באי דיווח מספק של תקבולים בגין חודש זה; לכך שכב' הרשמת קיבלה
29 את הסבריה של המשיבה בהקשר זה; ולכך שלא חייבה את המשיבה בהוצאות גלל היעדר
30 הדיווח על אודות התקבולים (גם אם הורתה על הקטנת קרן החוב).

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

ע"ר 15186-12-20 ש' נ' ש.ס.

תיק חיצוני: 5095231119

בהקשר זה אעיר, כי הלכה למעשה, מקום בו כב' רשמת ההוצאה לפועל מצאה לנכון להקטין את החוב בהחלטתה הנוספת מיום 22.11.20, הרי שמהותית אין לפני מצב שבו נטען כי החוב בתיק לא עודכן כהלכה בסופו של יום. המערער אף לא טען כך בדיון לפני.

בהקשר זה ובכל הקשור עם אופי הדיווח, הרי שלבד מחובתו של זוכה לדווח על מלוא התקבולים שמתקבלים אצלו (סוגייה לה נדרשה כב' הרשמת פעמים מספר במהלך ניהול תיק ההוצל"פ), מנגד אין להתעלם מהוראות הסיפא לסעיף 50 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג – 1973, המותיר בידי הזוכה את האפשרות לזקוף תקבולים על חשבון חיובים ספציפיים מתוך כלל החיובים שחב כלפיו החייב, ככל שהחייב לא עשה כן מפורשות.

הדרך שבה בחר המערער להציג בהודעת הערעור מטעמו את טיעונו בהקשר זה (קרי לשייך אינהרנטית ועל אתר כל תקבול שהתקבל לחיוב החודשי בגין אותו החודש בלבד), מתעלמת הלכה למעשה מהוראות סעיף 50 הנ"ל. לו חפץ המערער, יכול היה להקדים ולזקוף את התקבולים מפורשות על חשבון חיוב ספציפי. לפיכך גם במובן זה לא נפל פגם בהחלטת כב' רשמת ההוצל"פ, במיוחד בכל הנוגע לעתירתו באשר לאי חיוב המשיבה ע"י כב' הרשמת בהוצאות בגין סוגייה נקודתית זו.

לבסוף, אדרש לסוגיית הוצאותיו הכוללות בהליך קמא ובהליך הערעור.

הוצאות הערעור

19. בתיק ההוצל"פ, אגב דיון במכלול טענותיו של המערער, ולאחר שהוגשה הודעת הערעור, מצאה כב' הרשמת בהחלטה המאוחרת לקבל חלק נוסף מטענותיו של המערער (וזאת על פי צד אחד) ואף חייבה את המשיבה בתשלום הוצאותיו בסך כולל של 4,000 ₪.

החלטה מאוחרת זו חלוטה היא וחרף טענות שהעלתה המשיבה לפני, לא השיגה המשיבה עליה בהליכים הקבועים לכך בדיון ותיק ההוצל"פ סגור.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

ע"ר 15186-12-20 ש' נ' ש.ס.

תיק חיצוני: 5095231119

המערער טוען שאך ורק בעקבות הגשת הודעת הערעור ניתנה ההחלטה המאוחרת של כב' הרשמת והתיק נסגר, וכי מלכתחילה היקף טענותיו עמד על חיובים כספיים בסך ניכר העולה על 12,000 ₪ כעולה בין היתר גם מהסעדים שהתבקשו בסעיף 46 להודעת הערעור.

20. אלא שלמעשה, וכעולה לעיל, **טענות המערער לפני בגין הסוגיות המצומצמות שבחר להעמיד לדיון לאחר ההחלטה המאוחרת נדחו**; כב' רשמת ההוצל"פ מצאה לחייב את המשיבה בהוצאות בגין טענות המערער לפנייה (שרובן למעשה התקבלו); בניגוד לטענות המערער **אין בהכרח זיקה ישירה בין הליכי הערעור לבין ההחלטה המאוחרת שבעקבותיה נסגר התיק** (ראו סעיף 1 להחלטה המאוחרת מיום 12.4.2021); והסכום שנפסק כהוצאות הזוכה (4,000 ₪) הוא הסביר והמידתי (במובחן מהסכום הכולל לו עתר המערער) בשים לב לאופי ולהיקף החיוב הכספי **הכולל** שעל אודותיו הלין המערער.

כאמור, כאשר עסקינן במחלוקת כספית בשיעורים שנוכרו לעיל, לא סביר ולא מידתי בעיני שהמערער יעמוד על תשלום הוצאות בסכום המתקרב למלוא סכום המחלוקת הכספית בין הצדדים (4,000 ₪ בפני כב' הרשמת ועוד 7,500 ₪ בגין הערעור לבדו).

בנסיבות אלה מחד שוכנעתי כי בהחלטת כב' הרשמת נפסק השיעור הריאלי, המידתי והסביר של הוצאות לטובת המערער ביחס **למלוא** המחלוקת הכספית הקשורות עם החיובים שבתיק ההוצאה לפועל ואשר היוו מסד להודעת הערעור, ואין מקום לחייב המשיבה בשיעור נוסף על הוצאותיה עד כה.

21. מכאן להוצאות הדיון היום (שכן גם להקשר זה נדרש המערער ועמד על קיומו של הדיון). בעקבות ההחלטה המאוחרת של כב' הרשמת התייתר חלקו המכריע של הדיון וצומצמה המחלוקת בערעור לטענות נקודתיות, שנדחו על ידי.

22. עוד קודם לדיון ניתנה למערער ההזדמנות להידרש לצורך בקיום דיון, לאור בקשת המשיבה מיום 14.7.2021 וההחלטה שניתנה באותו היום, ובהקשר זה, עתר לקבלת הערעור ולחיוב המשיבה בהוצאות בסך של 7,500 ₪ כתנאי לביטול הדיון.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

ע"ר 15186-12-20 ש' נ' ש.ס.

תיק חיצוני: 5095231119

23. על כך כבר הובהר, כי זמנו של בית המשפט הינו משאב ציבורי ודין פרוטה אף איננו בהכרח
כדין מאה, זאת בין היתר גם לאור עקרון המידתיות אשר זכה "...לעיגון מפורש בעקרונות
היסוד של התקנות החדשות שנכנסו לתוקף זה מכבר..." [רע"א 1642/21 כהן נ' הלשכה
לסיוע משפטי, מחוז ת"א (מצו במאגרים המשפטיים; 17.6.21)].

בנסיבות אלה, בהתחשב בהיקף המצומצם עד מאד של טיעונים שלא הוסדר בהחלטה
המאוחרת ואשר נותר על הפרק (ואשר אפילו לשיטת המערער לא הגיעו לסכום שעלה על כ-
3,300 ₪) ולעמידתו של המערער על קיום הדיון ; בשים לב שבסופו של יום טענותיו של
המערער לפני נדחו ; ומנגד בהתחשב במשאבי השיפוט והמינהל שהוקצו לדיון בטענותיו
היום ואשר באו אינהרנטית על חשבון מתדיינים אחרים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש מקום
שהמערער יישא בתשלום הוצאות לטובת אוצר המדינה בסך כולל של 750 ₪.

הואיל וכב' הרשמת קיבלה חלק ניכר מטענות המערער עוד בדיונים לפנייה וחייבה את
המשיבה בתשלום הוצאות לטובת המערער, לא בלי התלבטות איני מחייבו בהוצאות
המשיבה עצמה בגין הדיון שלפניי.

24. סיכומם של דברים, ערעורו של המערער כפי שצומצם לאחר מתן ההחלטה המאוחרת,
כמפורט לעיל, נדחה.

המערער יישא בתשלום הוצאות לטובת אוצר המדינה בסכום כולל של 750 ₪, שיועברו מתוך
העירבון שהופקד בתיק. יתרת העירבון תושב למפקידו.

בזה הסתיים הטיפול בהליך.

פסק הדין מותר בפרסום בהשמטת מלוא פרטי הצדדים ובני משפחותיהם.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

ניתן היום, ט' אב תשפ"א, 18 יולי 2021, בהעדר הצדדים.

בן שלו, שופט

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

ע"ר 15186-12-20 ש' נ' ש.ס.

תיק חיצוני: 5095231119

- 1
- 2
- 3
- 4